

מאורות אל העבר

א סיון תשכז | 09/06/1967

סטפני גרומן ויקיפדיה

תל פאחר

מלחמת ששת הימים הלכה וקרבה לסיומה, וכוחות צה"ל ניהלו מרוץ נגד הזמן כדי לסיים את החשבון ארוך השנים עם הכוחות הסוריים שישבו במרומי רמת הגולן ומיררו את חייהם של תושבי הצפון. בצוהרי א' בסיוון תשכ"ז (9.6.1967) נשלחו כוחות חטיבת גולני לפרוץ את ציר התנועה המרכזי לצפון הרמה, ציר שעליו חלש מוצב תל פאחר האימתני. שורה של טעויות בניווט ובתיאום בין הכוחות, יחד עם התנגדות עיקשת של הכוחות הסוריים, הפכו את כיבוש התל לאחד מהקרבות הקשים שידע צה"ל. לאחר שנכשלו מספר ניסיונות לאגף את המוצב וחיילים רבים נפגעו, הסתערו חיילי גולני חזיתית על תל פאחר, תוך שאחדים מהם שוכבים על סוללות גדרות התיל, כדי לאפשר לחבריהם לפרוץ לתוך תעלות הקשר. שעות ארוכות של קרבות קשים, שבהם נהלו לא פעם קרבות פנים אל פנים, הסתיימו עם שחרור המוצב. שלושים ושישה מלוחמי גולני והשריון ובתוכם המג"ד משה קליין נפלו בקרב. עשרים ואחד מהלוחמים עוטרו בציונים לשבח, ושניים מן הנופלים, משה דרימר ודוד שירזי, קיבלו את עיטור הגבורה לאחר נפילתם.